

Skatteministeriet

22. november 2023
J.nr. 2022 - 13403

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 5 - Forslag til Lov om en ekstraskat for visse koncernenheder (minimumsbeskatningsloven).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 13. oktober 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DD).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

De danske virksomheder vil med indførelsen af minimumsbeskatningsloven blive pålagt betydelige administrative byrder. Vil ministeren set i lyset heraf overveje, om de danske rentefradragsbegrænsningsregler kan forenkles i overensstemmelse med EU's skatteundgåelsesdirektiv, så en rentefradragsbegrænsning svarende til 30 pct. af EBITDA opretholdes som eneste begrænsning?

Svar

Der findes i dag tre rentefradragsbegrænsningsregler. De tre regler er reglen om tynd kapitalisering, renteloftsreglen og EBITDA-reglen. Forenklingen vil derfor indebære en afskaffelse af reglerne om tynd kapitalisering og renteloftet.

Formålet med de samlede rentefradragsbegrænsningsregler er at sikre, at den danske selskabsskattebase skal være robust med henblik på, at mulighederne for skatteundgåelse minimeres. Rentefradragsbegrænsningsreglerne bør bl.a. være et effektivt værn mod, at udenlandske investorer, herunder kapitalfonde, opkøber danske koncerner og derefter placerer renteudgifter i Danmark, mens indtægterne placeres i udlandet hos investorerne.

Minimumsbeskatningsloven vil ikke værne mod placeringen af renteudgifter i Danmark og renteindtægter i udlandet. Renteudgifterne vil således kunne nedbringe den kvalificerede indkomst i Danmark efter minimumsbeskatningsreglerne, hvorfor det danske selskab ikke vil være lavtbeskattet, selvom den danske selskabsbeskatning elimineres som følge af rentefradraget.

Minimumsbeskatningsloven finder desuden kun anvendelse på meget store koncerner med en omsætning på mere end 750 mio. kr. Den vil endvidere alene medføre en beskatning på 15 pct. på renteindtægterne, hvorimod selskabets rentefradrag i Danmark vil have en fradragsværdi på 22 pct., hvorfor der allerede af denne grund fortsat vil være et væsentligt incitament til at gældsfinansiere den danske del af koncernen.

Den første regel, der foreslås afskaffet, er reglen om tynd kapitalisering, som er en udmøntning af armslængdeprincippet på koncernintern lånefinansiering. Reglen er de facto en "safe harbour"-regel, hvor et forhold mellem gæld og egenkapital på op til 4:1 altid anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Hvis forholdet mellem gæld og egenkapitalen er større, er det selskabet, der skal godtgøre, at finansieringen er sket på armslængdevilkår. Bestemmelsen finder kun anvendelse, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr.

En afskaffelse af reglen vil medføre, at der ikke eksisterer en værnsregel i forhold til lånefinansiering af mindre koncerner, da de øvrige bestemmelser alene finder anvendelse på relativt store koncerner, der har nettorenteudgifter på mere end 21 mio. kr.

Den anden regel, der foreslås afskaffet, er reglen om renteloftet. Efter denne regel kan der kun opnås rentefradrag, i det omfang renteudgifterne vedrører virksomhedens skattepligtige aktivitet. Der kan derfor maksimalt indrømmes fradrag for renter af gæld

svarende til investeringer vedrørende virksomheden, der ikke allerede er trukket fra i virksomhedens overskud, og som derfor skal finansieres ved enten låntagning eller indskud af egenkapital (dvs. den skattemæssige værdi af aktiverne). Bestemmelsen finder kun anvendelse på nettorenteudgifter mv., der overstiger 21,3 mio. kr.

Den regel, der i givet fald skal opretholdes, er EBITDA-reglen, som fremgår af skatteundgåelsesdirektivet, hvorfor Danmark er forpligtet til at have reglen. Reglen medfører, at koncerner som udgangspunkt alene kan fradrage nettorenteudgifter og andre finansieringsudgifter, der svarer til 30 pct. af koncernens danske indkomst før renter, skatter og afskrivninger (EBITDA-reglen). Bestemmelsen finder kun anvendelse på nettorenteudgifter mv., der overstiger 22,3 mio. kr.

EBITDA-reglen skal sikre, at renteudgifterne står i et rimeligt forhold til den skattepligtige indkomst, og disse regler skal dermed forhindre koncerner i at udnytte koncerninterne renteudgifter til at opnå et samlet fradrag for nettorenteudgifter, der overstiger de eksterne renteudgifter. Renteloftet har således et markant anderledes sigte end EBITDA-reglen, hvorfor sigtet med renteloftet, om at der alene er fradrag for finansieringen af den indkomstskabende aktivitet, fortabes, hvis renteloftet afskaffes.

En afskaffelse af renteloftet vil medføre, at der ikke er et effektivt værn mod gældsfinansiering af den danske del af koncernen. Dette gælder særligt, hvis investorerne generelt gældsfinansierer koncernen, idet der altid kan fradrages renteudgifter m.v. svarende til forholdet mellem koncernens renteudgifter og koncernens EBITDA.

En afskaffelse af renteloftet vil derfor få provenumæssige konsekvenser. Det bemærkes, at renteloftet i sin tid blev indført for at gøre selskabsskattesatsen konkurrencedygtig i forhold til sammenlignelige lande. Merprovenuet fra renteloftet bidrog således med størstedelen af finansieringen, da selskabsskattesatsen blev nedsat fra 28 pct. til 25 pct. i 2007.